

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Obdo/34/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 5113224801                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.09.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Gabriela Mederová        |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:5113224801.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. H., nar. XX.XX.XXXX, V. J. XXX, XXX XX V. J., zastúpeného advokátom: JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, proti žalovanému: Mechanika, s.r.o., Hlinická 1183, Bytča, IČO: 36 398 110, zastúpený advokátom: JUDr. Jozef Veseľý, Mierová 1, Veľký Krtíš, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, vedenej Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 11Cb/150/2013, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 14Cob/192/2014 - 152 z 23. apríla 2015, takto

### rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina ( ďalej len „súd prvej inštancie? ) zamietol návrh žalobcu a uložil mu povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 850,30 eur. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného, ktoré sa mali konať 11. 4. 2013 a 5. 6. 2013. Žalobu odôvodnil tým, že valné zhromaždenie z 11. 4. 2013 sa nekonalo. Žalobcovi bola doručená zápisnica z konania valného zhromaždenia, avšak po jej doručení dňa 28.5.2013 predložil podnet na začatie trestného stíhania, pretože konaním osôb ktoré písali zápis z pokračovania valného zhromaždenia, mohlo dôjsť ku spáchaniu trestného činu, pretože napriek tomu, že právny zástupca žalobcu sa ospravedlnil, žalobca 11.4.2013 o 14.00 hod. bol na adrese Hlinická 1183, Bytča osobne prítomný spolu s P. Z., teda na mieste kde sa malo konať valné zhromaždenie. Okrem nich dvoch sa v areáli nikto iný nenachádzal. To, že sa zhromaždenie nekonalo, potvrdzuje aj listina prítomných, ktorá sa vyhotovuje pred začatím valného zhromaždenia a účastníci rokovania sa podpisujú tak, ako prichádzajú na rokovanie a na ktorej sú uvedené len mená Ing. X., JUDr. V. a P. E.. Táto listina nemohla byť vyhotovená pred rokovalím valného zhromaždenia, pretože Ing. X. nemohol vedieť, že sa žalobca na rokovanie nedostaví. Žalobca nemohol návrh na určenie neplatnosti podať skôr, pretože o znení uznesenia nevedel. Podľa informácie žalobcu sa malo konať aj fiktívne valné zhromaždenie 5.6.2013, preto sa z opatrnosti domáha aj neplatnosti tohto valného zhromaždenia vo výroku, ktorým

bol za predsedajúceho zvolený Ing. X., za zapisovateľku bola zvolená P. E. a vo výroku, že spoločnosť Mechanika s.r.o. sa bude domáhať vylúčenia spoločníka P. H. podaním návrhu na začatie konania v lehote 10 dní od konania mimoriadneho valného zhromaždenia na príslušnom súde z dôvodu, že spoločník P. H. závažným spôsobom porušuje svoje povinnosti hoci na ich plnenie bol vyzvaný a na možnosť vylúčenia písomne upozornený. Žalobca upresnil návrh aj v časti určenia neplatnosti valného zhromaždenia žalovaného, ktoré sa malo konať 11.4.2013, tak že ním bolo schválené, že Ing. X. dáva P. H. lehotu do 12.5.2013 pričom P. H. na základe rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti Mechanika s.r.o. si nesplní svoje povinnosti vyplývajúce z tohto upozornenia, tak v tomto prípade bude zvolané valné zhromaždenie za účelom rozhodnutia o súhlase valného zhromaždenia s podaním návrhu na vylúčenie P. H. zo spoločnosti Mechanika s.r.o., na základe porušovania povinnosti spoločníka a konateľa uvedených v zápisnici valného zhromaždenia. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že návrh na určenie neplatnosti valných zhromaždení považuje za nedôvodný a zmätočný, ktorý nebol podaný v zákonom stanovenej lehote. Všetky zápisnice z valných zhromaždení boli žalobcovi zaslané, na valné zhromaždenia bol žalobca riadne a včas predvolaný a na rokovanie sa nedostavil. V návrhu neuvádza prečo by uznesenia mali byť neplatné a tvrdí len to, že sa valné zhromaždenia nekonali. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu zamietnuť. S poukázaním na ust. § 131 ods. 1 až 3 sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou, či zo strany žalobcu bola dodržaná zákonom stanovená trojmesačná prekluzívna lehota na uplatnenie práva. Konštatoval, že ustanovenie § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka je kogentným ustanovením a márnym uplynutím stanovenej trojmesačnej lehoty právo zaniká. Vychádzal zo skutočností, že posúdenie otázky prípadného uplynutia zákonom stanovenej lehoty, prichádza do úvahy výlučne vo vzťahu k uzneseniam, ktoré boli prijaté valným zhromaždením dňa 11.4.2013 a žalobca návrh na začatie konania podal osobne na konajúcom súde 2.8.2013, teda po uplynutí troch mesiacov od 11.4.2013 kedy sa malo valné zhromaždenie uskutočniť. Pre posúdenie otázky, ktorá je rozhodujúca pre začiatok počítania lehoty sa súd zaoberal tým, či valné zhromaždenie z 11.4.2013 bolo alebo nebolo riadne zvolané. Z dokazovania vyplynulo, že valnému zhromaždeniu predchádzalo valné zhromaždenie z mesiaca marec 2013, ktoré bolo prerušené a zároveň na ňom bolo rozhodnuté o pokračovaní valného zhromaždenia dňa 11.4.2013. Samotný žalobca v priebehu súdneho konania ani v žalobe nijakým spôsobom nespochybnil, že by valné zhromaždenie z 11.4.2013 nebolo riadne zvolané. Korešpondencia ohľadom predchádzajúceho valného zhromaždenia potvrdzuje, že valné zhromaždenie sa uskutočnilo v mesiaci marec 2013, čo žalobca ani jeho právny zástupca nespochybnili a tiež výslovne na pojednávaní žalobca potvrdil, že na valné zhromaždenie dňa 11.4.2013 bol pozvaný poštovou pozvánkou, kde bol určený čas a miesto konania. Súd dospel k záveru, že valné zhromaždenie bolo riadne zvolané a spoločníci spoločnosti o tomto valnom zhromaždení boli informovaní. Na základe uvedeného súd bol toho názoru, že v danom prípade je potrebné posudzovať začiatok plynutia zákonom stanovenej prekluzívnej trojmesačnej lehoty odo dňa prijatia uznesenia valného zhromaždenia a nie odo dňa, kedy sa žalobca o tomto uznesení mohol dozvedieť. Lehota tak začala plynúť dňom 12.4.2013 a uplynula 11.7.2013. Žaloba, ktorou žiadal žalobca určiť neplatnosť uznesenia prijatého valným zhromaždením 11.4.2013 je podaná oneskorene a zákonná lehota je na strane žalobcu dodržaná len vo vzťahu k uzneseniam valného zhromaždenia z 5.6.2013. Vo vzťahu k uzneseniu z 5.6.2013 žalobca žiaden dôvod neplatnosti neuvádza a v žalobe sa tomuto valnému zhromaždeniu venuje len v jednej vete, kde uvádza, že sa v tento deň malo konať nejaké fiktívne valné zhromaždenie. Až na súdnom pojednávaní dňa 28.2.2014 uviedol námietku, že sa valné zhromaždenie nekonalo. V tomto prípade je rozhodujúce vyjadrenie uvedené v žalobe, ktoré v sebe neobsahuje námietku nekonania dotknutého valného zhromaždenia. Súd poukázal na ustálenú judikatúru v zmysle ktorej po uplynutí zákonom stanovenej trojmesačnej lehoty nie je možné podanú žalobu úspešne doplniť o ďalšie dôvody neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia. Vo vzťahu k uzneseniam valného zhromaždenia z 5.6.2013 žalobca mohol dôvody neplatnosti uvádzať len vo včas podanej žalobe. Uvedenie dôvodu na pojednávaní vo februári 2014 je bez právneho významu, nakoľko k nemu došlo až po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty. Čo sa týka námietky, že valné zhromaždenia sa nekonali, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalobca svoje tvrdenie nepreukázal. Aj námietky žalobcu vznesené na poslednom pojednávaní, týkajúce sa nedostatkov v zápisniciach z predmetných valných zhromaždení, posúdil súd ako podané oneskorene po zákonom stanovenej trojmesačnej lehote a tieto nie sú v súlade s ust. § 127a ods. 3 Obch. zák., ktoré vyžaduje úradne overený podpis predsedu valného zhromaždenia len v prípade, ak predmetom valného zhromaždenia sú taxatívne vymedzené body rokovania. Ani jedno z napadnutých

valných zhromaždení takého body programu neprejednávalo, a preto notársky, či inak úradne overený podpis predsedu valného zhromaždenia nebol potrebný. Súd zamietol žalobu v celom rozsahu ako skutkovo a právne nedôvodnú, pretože návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia z 11.4.2013 je podaný oneskorene a uznesenia ani žiadnym relevantným spôsobom nemohli obmedziť práva žalobcu ako spoločníka. Vo vzťahu k uzneseniam prijatým na valnom zhromaždení 5.6.2013 konštatoval, že žalobca dôvod, pre ktorý by tieto uznesenia mali byť neplatné uviedol oneskorene až na prvom pojednávaní vo veci. Okrem toho ani tento tvrdený dôvod zo strany žalobcu tak vo vzťahu k uzneseniam z 11.4.2013, tak aj vo vzťahu k uzneseniam z 5.6.2013 preukázaný nebol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému žalovanému priznal ich náhradu.

2. Krajský súd v Žiline ( ďalej len „odvolací súd? ) na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia s poukázaním na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP konštatoval, že nezistil žiadne relevantné dôvody pre odchýlenie sa od logickej argumentácie správnych skutkových zistení, záverov i právneho posúdenia ako uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku v jeho odôvodnení, na ktoré primárne odkázal. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku uviedol, že zo sumáru dôkazov, ktoré boli produkované žalobcom na preukázanie jeho tvrdenia v rámci uplatneného nároku, nebola spoľahlivo a dostatočne preukázaná dôvodnosť žaloby v rovine včasnosti uplatnenia nároku vo vzťahu k valnému zhromaždeniu z 11.4.2013 a uplatnenia dôvodov neplatnosti - nekonania valného zhromaždenia z 5.6.2013. Zdôraznil, že z ustanovenia § 131 ods. 1 Obch. zákonníka správne citovaného okresným súdom vyplýva jeden z ťažiskových prostriedkov právnej ochrany proti dubióznym následkom uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným, ak je toto uznesenie v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami spoločnosti. Zákonná trojmesačná lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia je považovaná za prekluzívnu lehotu, ktorej márnym uplynutím právo zaniká, na čo súd prihliada zo zákona i bez návrhu a márne uplynutie lehoty má za následok zhojenie - konvalidáciu prípadných väd nenapadnutého uznesenia valného zhromaždenia. Z obsahu žaloby, doručenej súdu 2.8.2013, bolo nepochybné, že sa žalobca domáha určenia neplatnosti uznesení mimoriadnych valných zhromaždení spoločnosti Mechanika s.r.o., Bytča, ktoré sa mali konať 11.4.2013 o 14:00 hod a 5.6.2013, obe v sídle spoločnosti. Relevantné v prejednávanej veci bolo to, že žaloba v časti, v ktorej sa domáhal určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia z 11.4.2013, bola podaná oneskorene, po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty, pričom okresný súd správne skonštatoval, že v uvedenej veci nebol naplnený ani dôvod vo vzťahu k § 131 ods. 2 Obch. zákonníka. Vo vzťahu k namietaným uzneseniam valného zhromaždenia z 5.6.2013 okresný súd správne vyhodnotil, že prekluzívna lehota v zmysle § 131 ods. 1 Obch. zák. v tomto prípade bola dodržaná. Vo vzťahu k dôvodom tvrdenej neplatnosti však žalobca v žalobe uviedol skutočnosť, že podľa jeho informácií sa malo konať fiktívne valné zhromaždenie 5.6.2013, preto sa z opatrnosti domáha jeho neplatnosti, lebo mu nie je známy obsah rozhodnutí. Z uvedeného konštatovania nebolo možné jednoznačne vyvodiť dôvod neplatnosti vo vzťahu k tomuto valnému zhromaždeniu. Okresný súd je viazaný vymedzením petitu žaloby a mohol preskúmať a posudzovať žalovanú neplatnosť uznesenia len do konca lehoty podľa § 131 ods. 1 Obch. zák. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazoval na skutočnosť, že valné zhromaždenie sa 11.4.2013 nekonalo, išlo o rovnaké skutočnosti ako uvádzal v podanej žalobe a uvedené skutočnosti nemohli tvoriť relevantný odvolací dôvod, keďže základom prvostupňového rozhodnutia bol vecne správny záver o nesplnení základnej hmotnoprávnej podmienky pre úspešnú žalobu, a to včasnosť žaloby. Žalobca v podanom odvolaní namietal aj skutočnosť, že valné zhromaždenie z 5.6.2013 sa nekonalo. V tejto súvislosti odvolací súd konštatoval, že okresný súd pri rozhodovaní dôvodne vychádzal z okolností, že žalobca sám v podanej žalobe len z opatrnosti sa domáhal neplatnosti nejakého fiktívneho valného zhromaždenia, pričom žiadne skutočnosti, ktoré by mali mať za následok neplatnosť valného zhromaždenia neuviedol, resp. ich uviedol až na pojednávaní dňa 28.2.2014. Tieto žalobcom tvrdené skutočnosti nemohli mať za následok zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu. Odvolací súd zdôraznil, že v prvostupňovom konaní bolo v intenciách návrhov účastníkov vykonané dostatočné dokazovanie pre možnosť rozhodnúť vo veci samej. Súd sa podrobne venoval vyhodnoteniu vykonaných dôkazov, najmä vypočutých svedkov aj z hľadiska ich vierohodnosti a dôkaznej sily a celkovo dokazovanie podrobil hodnoteniu v súlade s § 132 OSP. Podkladom jeho rozhodnutia boli vykonané dôkazy, ktoré boli správne vyhodnotené, pričom do

obsahu základného práva a podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Pre spoľahlivé zistenie skutkového stavu sa nevyžadovali ďalšie dôkazy, a teda tie, ktoré boli vykonané dostatočne zhodnotil okresný súd a následne vyvodil aj správne skutkové zistenia a závery. To, že v danom prípade žalobca nebol so svojou žalobou úspešný neznamena, že okresný súd postupoval a rozhodoval vecne nesprávne. V rámci okolností danej veci pri posudzovaní uplatnených nárokov okresným súdom za správnej aplikácie a interpretácie ust. § 141 ods. 1, 2 Obch. zák. v ňom stanovených zákonných hmotnoprávných podmienok avšak len v rámci námietok neplatnosti uznesení dotknutých mimoriadnych valných zhromaždení vymedzených žalobou a v rámci trojmesačnej prekluzívnej lehoty boli správne závery okresného súdu, že žaloba na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia z 11.4.2013 bola podaná oneskorene a toto uznesenie nemohlo obmedziť práva žalobcu ako spoločníka vo vzťahu k uzneseniam, ktoré boli prijaté na mimoriadnom valnom zhromaždení z 5.6.2013. Okresný súd dôvodne konštatoval, že žalobca dôvod pre ktorý by tieto uznesenia mali byť neplatné uviedol oneskorene až na prvom pojednávaní vo veci. Okrem toho ani tento tvrdený dôvod zo strany žalobcu tak vo vzťahu k uzneseniam z 11.4.2013 ako aj vo vzťahu k uzneseniam z 5.6.2013 preukázaný nebol. K odvolacej námietke žalobcu, že okresný súd procesne pochybil keď vo veci samej rozhodol bez toho, aby pripustil zmenu žaloby navrhnutú žalobcom v podaní zo 16.10.2013 uviedol, že dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu nezistil. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd 27.9.2013 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní predložil žalobu s upraveným petítom tak, že uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti, neplatnosti ktorých sa domáha, budú podrobne obsahovo a vecne identifikované spôsobom, ktorý umožní ich identifikáciu a prípadne nezameniteľnosť. Tiež vyzval žalobcu na predloženie zápisnice z dotknutých valných zhromaždení. Uvedený procesný postup súdu možno podradiť pod ustanovenie § 43 ods. 1 OSP, preto ak žalobca na základe výzvy z 27.9.2013 v podaní zo 16.10.2013 upravil znenie petítu tým, že ho precizoval a súčasne doplnil chýbajúce listinné dôkazy, nešlo o zmenu žaloby, o ktorej by bolo potrebné rozhodnúť podľa § 95 ods. 3 OSP. V tejto časti odvolanie nebolo dôvodné a odvolací súd nezistil vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Z uvedených dôvodov rozsudok potvrdil v meritornom výroku aj vo výroku o trovách konania.

3. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 15. mája 2015.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s poukázaním na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ OSP, teda, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa názoru dovolateľa odvolací súd pri potvrdení rozsudku okresného súdu vec nesprávne právne posúdil. Žalobca nepoprel skutočnosť, že rovnako ako jeho právny zástupca mal vedomosť o tom, že prerušené valné zhromaždenie má pokračovať 11.4.2013 o 14:00 hod., ale valného zhromaždenia sa nemohol zúčastniť, pretože trval na prítomnosti svojho právneho zástupcu. Valné zhromaždenie malo mať úplne iný program ako si potom program zmenil druhý spoločník spoločnosti a mal za to, že žalovaný nemal právo meniť program pokračujúceho valného zhromaždenia. Z uvedeného dôvodu mal za to, že uznesenia z pokračujúceho mimoriadneho valného zhromaždenia sú neplatné. Nestotožnil sa s názorom súdov, že začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby sa viaže ku dňu konania mimoriadneho valného zhromaždenia. Podľa názoru žalobcu by lehota mala plynúť od doručenia zápisnice z valného zhromaždenia žalobcovi, čo súdy neskúmali, a teda sa v nedostatočnom rozsahu zaoberali otázkou začatia plynutia prekluzívnej lehoty na podanie žaloby. Nestotožnil sa ani s právnym posúdením podľa § 131 ods. 2 Obch. zák. a zdôraznil, že mimoriadne valné zhromaždenia konané dňa 11.4.2013 a 5.6.2013 ho obmedzovali na právach spoločníka, nakoľko sa konali v jeho neprítomnosti. Konajúce súdy sa nezaoberali tvrdením žalobcu, že zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia mu bola doručená až 28.5.2013 a lehota na podanie žaloby na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia začala plynúť 29.5.2013 a uplynula by až 28.8.2013. Vo vzťahu k mimoriadnemu valnému zhromaždeniu 5.6.2013 o 13:00 hod., ktoré sa nekonalo a z ktorého vyhotovil spoločník Ing. F. X. fiktívnu zápisnicu, má žalobca za to, že už podaním žaloby o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia dostatočne vyjadril dôvody podania žaloby. Na záver uviedol, že v žalobe z 2.8.2013 skutkovo a právne vymedzil dôvody neplatnosti valných zhromaždení. Uznesenie valného zhromaždenia z 5.6.2013 je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami a z tohto dôvodu sa domáha jeho

neplatnosti. Je založené na tvrdení, že mu ako spoločníkovi bolo doručené písomné upozornenie na porušovanie povinnosti a mala mu byť poskytnutá lehota na nápravu. Podľa názoru žalobcu mu platne nebola daná výzva na upustenie od doterajšieho konania a súdy sa nezaoberali tým, kedy ako spoločník sa dozvedel alebo sa mohol dozvedieť o obsahu prijatého uznesenia valného zhromaždenia z 11.4.2013, ktoré mu bolo poštou doručené až 29.5.2013. Nezaoberali sa ani tým, že toto konanie je iba vyvrcholením naštrbených vzťahov spoločníkov a konanie oboch valných zhromaždení bolo naplánované a účelovo pripravené kvôli tomu, aby druhý spoločník dostal žalobcu zo spoločnosti a stal sa jediným spoločníkom. Súdy nedostatočne skutkovo a právne posúdili situáciu a na základe vykonaného dokazovania prijali nesprávne právne závery. Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že v prejednávanej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, proti ktorému nie je dovolanie podľa § 238 OSP prípustné. Žalobca ako dovolací dôvod uvádza nesprávne právne posúdenie veci samej, ktoré je síce relevantným dovolacím dôvodom, ale prípustnosť dovolania nezakladá, pretože nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 OSP a nespôsobuje znátočnosť rozhodnutia. Z uvedených dôvodov navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť a priznať žalovanému náhradu trov dovolacieho konania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku pred 1. júlom 2016, dovolací súd v súlade s § 470 ods. 1, 2 veta prvá CSP prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 OSP.

8. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov Občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatne rozhodnutie odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP). Dovolanie nie je ďalším odvolaním a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutia súdov nižších stupňov. Ako mimoriadny opravný prostriedok je dovolanie určené na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/, b/ OSP) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP) väd. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania musí mať na zreteli základnú ideu mimoriadnych opravných prostriedkov, vychádzajúcu z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Úspech každého dovolania je vždy podmienený primárnym záverom dovolacieho súdu, že je procesne prístupné a až následným sekundárnym záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia, v opačnom prípade by sám porušil zákon.

9. V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. V zmysle § 238 OSP platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v procesnej forme rozsudku je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 OSP) alebo rozsudok odvolacieho v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 OSP) alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že v dovolaní je prípustné pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4 (§ 238 ods. 3 OSP).

10. Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu znaky vyššie uvedených rozhodnutí nemá. V prejednávanej veci odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil a vo výrokovej

časti svojho rozhodnutia prípustnosť dovolania nevyslovil. Rovnako ako nejde o potvrdenie takého rozsudku prvostupňového súdu, ktorým by súd prvého stupňa vo svojom výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4 OSP. Z uvedeného je zrejmé, že dovolanie žalobcu v zmysle § 238 ods. 1 až 3 prípustné nie je.

11. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá OSP, ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 OSP, či už to účastník konania namieta alebo nie. Dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 OSP, ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 OSP. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ( rozsudku alebo uznesenia ), ak konanie v ktorom boli vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia, majúcich za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ OSP možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 OSP vylúčené.

12. Dovolateľ nenamietal v dovolaní procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 OSP a súd existenciu uvedených väd nezistil. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ nesúhlasí s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie ako aj odvolacím súdom v otázke plynutia prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia z 11.4.2013 ako aj v otázke posúdenia, či mimoriadne valné zhromaždenia konané 11.4.2013 a 5.6.2013 obmedzovali žalobcu na jeho právach spoločníka. Dovolateľ namietal aj nesprávne posúdenie dôvodov žaloby o neplatnosť uznesenia z 5.6.2013.

13. K obsahu uvedených dovolacích námietok je potrebné zdôrazniť, že nesprávne právne posúdenie veci je prípustným dovolacím dôvodom, ktorý však možno uplatniť jedine vtedy, ak je dovolanie prípustné a samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. V prejednávanej veci uvedený dovolací dôvod by bolo možné úspešne použiť len, ak by prípustnosť dovolania vyplývala z § 238 OSP, čo však v posudzovanom prípade nie je.

14. V danom prípade dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 238 a vady uvedené v § 237 OSP zistené neboli, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol. So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje ( § 451 ods. 3 veta druhá CSP ). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie ( § 262 ods. 2 CSP ).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.